

VIDECZ FERENC

SZENTFÖLDI MOZAIKOK

*Reflexiók Tám László fotóművész képeibez****Izrael – kősvatag***

*Isten a pusztát templomnak teremté,
Hol együtt lebeg vele csönd és lélek;
Kő, homok illeszkedett ősi renddé,
Míg szentélyébe ember be nem lépett,*

*Hiúságbágcson araszolva feljebb,
Szalóme-táncú fantomokat kerget,
Öntelten halmoz hibára hibát.*

*S teremteni kívánt, Istent tagadva:
Bölcs köveit összekavarta balgán,
Palotákká, bálványokká faragta,
Vakon triumfált vétkek szeméthalmán,*

*Nem sejtí dacos választát a földnek:
A kövek egy nap visszarendeződnek;
Sivataggá lesz végképp a világ.*

Szíriai rozetta-kő

*Szíria ősi rögén született atyamesteri kéztől
Nyerted öröklétű alakod, zabolázva rideg kő
Büszke, konok lelkét, főt hajtva az égi parancsnak,
Vagy vándorként, Biblia földjét járva vetődött
Ritka tehetségű faragód szentély közelébe,
S létrehozott téged: lobogó ész s ujjak imáját?
Krisztus Urunk mosolyát rejtéd, vagy a példabeszédek
Köznapi nyelvén szólsz, csalogatva szelíden a népet?
Titkokat őrzöl, bölcs jeleket; botor ésszel az ember
Meg sose fejtheti, mégis erőt, hitet érez irántad.
Kört formázva a kezdetet és véget fogod eggyé,
Teljességet: nap sugarát, bolygók örök útját;
Mégkövesült száradból friss, úde pálmalevélként
Sarjadoszó életkorszorú szava hódol az Úrnak,
S hirdeti: bár ezer évek teltek gyászban-örömben,
Holtta lett, ami élő, s feltámadt, mi enyészett,
Egy csak örök: a teremteni bíró isteni trónus.*

[*Videcz Ferenc versei*]

A sínai hegy zarándokaihoz

*Megnyugodott a hegy, elcsendesült.
Napégett arcán ezredek redői.
Kőgörgetege nem küzd ellenünk;
Ábrahám, Mózes írott nyomát őrzi.*

*Porrá lett Urad örök csipkebokra,
Viszály sakálja les áldozatokra,
Tövis terjeszkedik ígéret földjén,*

*Ne várj lángcsóvát, rengést, füstgomolyt;
Sóbajjá fáradt Jahve mennydörgése.
Hol egykor ég s föld tűzben egybefolyt,
Ma sziklapátriárák rognak térdre.*

*Parancsolat tábláit góg befedte,
Igazak sátra nem áll már felette,
Aranyborjúnak hódol minden törvény.*

Mária temploma Wadi Natrumban

*Sárgán gördül az alkonyi fény régmúltba merengő
Kopt kupoládon, idézve Senúte szavát, aki nyelved
Naggyá tette, latinnal, hellénnel vetekedve.
Átala szárba szökött, mit az Úr Szent Márk keze révén
Ősi egyiptomi rögbe vetett rég Aquileában,
S bár levelét-ágát elemészti gyakorta pogánybad,
Törzse szilárd, markolja a földet ezer gyökerével.
Mária, József s velük az Isteni Gyermek e tájon
Ellenségei kardja elől keresett menedéket,
Könnny és sziklahit oltárán szentelve homokját.
Századok elteltével a vádiba újra leszállott,
S hívők hódolatán nyert templomot égi Madonnánk.
Fáradtan, ha fobászra betérsz hűsébe, zarándok,
Egyszerű boltok alatt vigaszodra találsz, meditálhatsz;
Árnyak gyűlnek imára veled: Pakbóm remetéi,
Oszlop-ikon viaszán gyertyák visszfénye barangol:
Isten-Anyánk karjában a Gyermek is elnyugodott már,
Közben a csönd Wadi Natrum csillagfény-nyoszolyáján
Szívet-lelket igazgat örömteli, bölcs kegyelembe.*

VIDE CZ FERENC (1944–2011) vadászíró, költő és tanár. Hidason élt. Január 20-án elhunyt.